

## Nem az a kérdés, hogy hogyan, hanem, hogy van-e miről...

Maximálisan egyetérték Mag Lászlóval, hogy *először házunk táján kell körülnézni* (nem írja, de: rendet tenni!), továbbá, hogy *vagyunk olyan ügyesek, hogy bármit el tudunk hitetni a közvéleménnyel, de hamar ki fog derülni, hogy a király meztelen.*

**Mégis: a MÚOSZ-nak múltja van és jövője lehet, a kettő közötti űrt pedig a kommunikáció töltheti ki (ideig-óráig!). Ez nem jó, de nincs más megoldás.**

Hazudni most már nem szabad, ezért javaslom, hogy a meglévő elemekre építsünk:

- hagyományunkra,
- szakmaiságunkra.

Próbáljuk felvillantani (ha nem is a közelmúlt „eredményei” alapján)

- a segítség,
- a kiállítás
- az összefogás erejét.

Pozicionáljuk pozicionálásunkat (sic!), ha magunkat még nem tudjuk:

- a hatalom (és az az elleni fellépés),
- a munkaadók,
- a szerkesztőségek és kiadók környékén.

Fogalmazzuk meg legalább nagyvonalakban,

- mi köré gondoljuk építeni a jövőnket,
- milyen célokat tűzünk ki,
- vagy ha e téren még nem tiszta a kép (hát nem...) **legalább fogalmazzuk meg konkrétan azokat az általánosságokat, amelyekben biztosak vagyunk és amelyekkel vonzóak lehetünk.**

Ezen a mezsgyén haladva szültem egy szlogent (ha jól értettem, a minimalista elvárás ez lenne bizottságunktól):

# Ne tilts! Ne tűrj! Támogass! MÚOSZ

Az áthallást az Aczél György féle 3T-re fölösleges hangsúlyoznom.

Az első rész (*Ne tilts!*) szólhat a politikának, a munkaadóknak.

A második (*Ne tűrj!*) a kollégáknak.

A harmadik (*Támogass!*) bővebben is értelmezhető: a szakmát, a MÚOSZ-t, a rászorulót.

Ennél tovább, attól tartok, nem mehetünk,

- sem a bizottság, sem a MÚOSZ,
- sem szlogenben, sem cselekvésben,

ameddig igazából nincs mire alapoznunk.

*Ha legalább a homlokzat meglesz, szívesen festünk rá színesebb és harsogóbb jelszót.*

Budapest, 2014. július 23.

Komlósi Gábor

a MÚOSZ elnökségének tagja